

קסד:

עין משפט
נר מצוה

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

מסורת הש"ס

(א) נזיר דף ח' ע"ט (תוספתא
נזיר דף ט"ז ע"ט) (ב) נזיר דף ט"ז ע"ט
(תוספתא נזירים דף י"ז ע"ט) (ג) נזיר דף ט"ז ע"ט
(ד) נזיר דף ט"ז ע"ט (ה) נזיר דף ט"ז ע"ט
(ו) נזיר דף ט"ז ע"ט (ז) נזיר דף ט"ז ע"ט
(ח) נזיר דף ט"ז ע"ט (ט) נזיר דף ט"ז ע"ט
(י) נזיר דף ט"ז ע"ט (יא) נזיר דף ט"ז ע"ט
(יב) נזיר דף ט"ז ע"ט (יג) נזיר דף ט"ז ע"ט
(יד) נזיר דף ט"ז ע"ט (טו) נזיר דף ט"ז ע"ט
(טז) נזיר דף ט"ז ע"ט (יז) נזיר דף ט"ז ע"ט
(יח) נזיר דף ט"ז ע"ט (יט) נזיר דף ט"ז ע"ט
(כ) נזיר דף ט"ז ע"ט (כא) נזיר דף ט"ז ע"ט
(כב) נזיר דף ט"ז ע"ט (כג) נזיר דף ט"ז ע"ט
(כד) נזיר דף ט"ז ע"ט (כה) נזיר דף ט"ז ע"ט
(כו) נזיר דף ט"ז ע"ט (כז) נזיר דף ט"ז ע"ט
(כח) נזיר דף ט"ז ע"ט (כט) נזיר דף ט"ז ע"ט
(ל) נזיר דף ט"ז ע"ט

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

והלא אין זמנו של פשוט כוונתו של מקושר. דלילו זמנו של פשוט אם נכתב בשנה ראשונה שעמד המלך אין מונין לו אלא שנה שמים מונין לו שנים אצל מקושר אם מלך שנה כותבין בשטר שמים שמים מונין לו שלש כלומר מקדימין לו שנה שהרי מנהג האומה דלוקמן להקדים למלך שנה ושמה לכבוד המלך היו עושין כלומר בכך התיק מלכותו שמי שנים וחכמים תקנו לכתוב במקושר מנהג האומה כדי לתת משום תקנה הכהנים הקפדנים כדאמר לילך כדי שלא יהא נוח לגרש נשותיהן (ו) ומקשינן דלמא יויף ליה במקושר. דמקשינן ליה שמה ופרשיה דלוקמן שמה וא"ל אירכס לי שערך וכתיב לו שערך וכתב הכי משי ליה פשוט וא"ל כתר דכתבית לך הא שערך דכרת וזפת מינאי ושער עלי מוכיח דזמנא כתר זמן השער. ופסקין אין כותבין שערך ודלמא לא פרע ליה עד דקדק (ליה) לשטרע ופולגתא היא לקמן בפירוקן נכתבית השערך: ומי בקי רבי במקושר. דלמך זמנו של זה לא כוונתו של זה: והא פהא דאסא לקמי דרבי. בשנה ראשונה של מלך וכמו כן שנים ואמר רבי מאמר הוא זה: וזוין. שם חכם: כך מנהגו ב' דרנן מקון במקושר כי כהא מנהג להפסיד מלות ומוקים בין פשוט למקושר כדאמרינן בריש פירוקן: ומשי כתר דשטת מונוין. אומיב לרבי חנינא (ו) הוה שטר. פשוט: דהוה כסב ביה בשנה פלוני ארכין. ליה פלוני מפלוני ולא הוה כסב ביה כמה שנים למלכותו של אותו מלך או ראשונה או שניה או שלישית. ארכין או ארכין לא בשנה ראשונה קורין לו ארכין דלוקמן לפי שמה מתוקן הוא כמו ארכין או לא ארכין (פסוק דף מד): וכמו ועדות מלכא לא ארכין לנא למלכא (פסוק דף מד) לא ויהי ענין ללכתו ערותו של מלך ומרפמו: ידוק אימתי עמד ארכין במלכותו. כי בשנה ראשונה של מלכותו נכתב שטר זה ומתבאר שמה טרפי בעלי חיות ללקוחות: דארכין במלכותו. כלומר לאמר שהארכין ומלך כמה שנים ליה אלא וכן וכתב: שנה ראשונה קורין לו ארכין. מתוקן למלכות מהשנה: דיון. לשון שנים וקריב לשון לשון שלטון: ודלמא עובדי עברוהו. מלכותו והדר אמלכוהו לסוף שנים ושלא ומיקרי נמי ארכין ושמה השטר נכתב כשמלך בשנה ואמאי יגבה מזמן ראשון: ארכין דיון קרו ליה.

והלא אינו דומה זמנו של זה לזמנו של זה פשוט מלך שנה מונין לו שנה שמים מונין לו שנים מקושר מלך שנה מונין לו שנים שמים מונין לו ג' ויזמנין דיוין מיניה זוי במקושר ומיתרמי ליה זוי ביני ביני ופרע ליה וא"ל הב לי שטרא ואמר ליה אירכס לי וכתב ליה תברא וכי ממי זמניה מושי ליה פשוט וא"ל (ה) הני השתא דיופת מינאי קא סבר אין כותבין שובר ומי בקי רבי במקושר והא ההוא מקושר דאתא לקמיה דרבי ואמר רבי שער מאוחר זה וא"ל וזוין לרבי כך מנהגה של אומה זו מלך שנה מונין לו שנים שמים מונין לו שלש בטר דשמה מונוין סברה ההוא שטרא דהוה כתב ביה בשנה פלוני ארכין הנינא יבדק אימתי עמד ארכין בארכותיה ודלמא דארכין מלכותיה אמר רבי הושיעא כך מנהגה של אומה זו שנה ראשונה קורין לו ארכין שניה קורין לו דיון ודלמא עובדי עברוהו והדר אוקמוהו אמר ר' ירמיה ההוא ארכין דיון קראו ליה (ה) הריני נזיר (הנינא) סומכוס אמר הנינא אחת דיון שנים מריגון ג' מריגון ארבע פנמיגון חמש (ה) תנו רבנן בנעשים מריגון מטמא בנעשים מנא הוה מילי דתנו רבנן למעלה אומר קיר יקירות שנים למטה אומר קיר יקירות שנים הרבי ואמר רבי אין זמן בזה א"ל ר' שמעון ב"ר לרבי שמא בין קשריו מובלע פליה וחזיה הדר חוא ביה רבי בבשיות א"ל לאו אנא כתבתי ר' יהודה חייטא כתבתי א"ל כלך מלשון הרע הוה ויזמנין הוה יתיב קמיה וקא פסיק סידרא בספר תהלים אמר רבי כמה מיושר כתב זה אמר ליה לאו אנא כתבתי יהודה חייטא כתבתי א"ל כלך מלשון הרע הוה בשלמא התם יאיכא לשון הרע אלא הכא מאי לשון הרע איכא משום דרב דימי דתני ר' רבי דימי אחוה דרב סבירא לעולם לא יספר אדם בטובות של חבריו שמתוך טובות בא לידי רעתו אמר רבי עמרם אמר רב שלש עבירות אין אדם ניצול מהן בכל יום הרהור עבירה ועיון תפלה ולשון הרע לשון הרע סלקא דעתך אלא

השתא הוא דאחזק מינאי. פירוש ומפקדי הלכות של דין אצל משום פקידא דלוק לא איכפת לו דלוק הוא דלפקסר אנפשיה כשלוה נהא שערך דפרישית לעיל גבי עדים דלית לו למיפקסר לשטרע משום שיעול לויף על העדים עזמן להוציא עליהם

כח דין דלוקהו דלפקסר אנפשיה אי נמי י"ל דלוק לן הפסד ללקוחות כגון דכח זה השטר בלא אחריית ואפ"ה חיישין לפקידא דלוק שאין זה הפסד שיהא הלוקה יודע לזהר כל כך ולא מסיק אלדעמיה שינא לדי דיוף: בשנת פאזני. נראה לר"י דהאי ארכין לאו היינו מלך אלא ממונה שמסירם אותו משרתו לאחר שנה ואין ממונה עולמית ויטני דפרין דלמא עברוהו ואמלכוהו ואע"ג דקרי ליה מלך כן דקן לקרות שררה לשון מלוכה כדאמר מלך רבי יוחנן (תענית דף כה). מלך רבה ונכדו דף סד). אלא כי ארכין היינו מלך אינו דקן שעבדוהו ממלכותו: הנינא אחת. לשון יונוי הוא כדאמר (ו) (שבת דף לא). בלשון יונוי קורין לאחת הינא וקשה דמאי יודע מהו לשון דלוק ארכין נזיר שמי נזירות דהוה חייב שמי נזירות לא פשטא מה לי לשון עבדי ומה לי לשון יונוי מה לי לשון לעו וי"ל דלס לוי יודע מהו לשון דלוק טריגון ואמר הריני נזיר דיון טריגון ואינו (ומשמע בלשון הקדש כמו דיון (ו) שמים כי דהאי לאו לשון לועה והא קמ"ל דהי לשון חכמים ומיכא אס אמר דיון שמי נזירות וכי האי גוונא אמרינן (נדרים דף י) הריני נזיר נזיר פזח איכא דלמך לשון נכרים הכי וי"ל לשון חכמים (שנדרים) להיות נזיר כי עיון תפלה. הוא לא כשמהרהר נתפלתו כדאמרינן נדרים דף נה). העניין נתפלתו נא לדי כאכ נא כדאמרינן התם אלו נדרים המזכירים עונותיו של אדם קיר נטוי ועיון תפלה והשתא הוה דומיא דההור עבירה ולשון הרע שאינו מזהר אלא אינו נראה דלמה אינו ניצול כל יום הרהור כאלו אינם מנפשים ממי ינא תפלתם שאינם מכוונים כל כך שיצאו (ו) תפלתם ונראה לרבי דעיון תפלה שוה רע שאינם מכוונים תפלתם כדאמרינן (שבת קכ). בלא נדרים שאינם אכל פירותיהם וי"ל ועיון תפלה ומה אין אדם ניצול כל יום שאין שום אדם יכול לכוין בתפלתו היטב והכי אמר בירושלמי (נדרים פ' ה' קורא ה' י' אמר (ו) הנינא מחזקת טיבא לרשא דכי מטי למודים כרע מגרמיה:)

לפי שהזכירוהו אחר שהזכירוהו: פ"ר הריני נזיר הינא סומכוס אומר הינא אסא. נזיר ואמר הריני נזיר הינא היינו נזירות אחת לשלשים יום. וכולם הינא דיון טריגון כולן לשון לשון שנים יום: יום עגול. העשי כעגול שאין לו שום פינת קרן וזית: "דיון. פיטת שנים אחת ים לו שמי פינות: טריגון. דעבד (מחזקת) ויש זה שלש פינות: פינטיגון. ים לו חמש פינות (מה): מנא ה"מ. דלון מטמא בנעשים אלא מרובע: למעלה. הוא יכול לומר והנה הגעג עבדתי וכתב והיינו מרובע אכל בית עגול כולו קיר אחת ומתבאר שכל מן הקיר ויחזק (דף נגוסיה אחא). ובפירוש רבינו חננאל כיוצא בו אמרו: אין לו להקב"ה בעולמו אלא יראת השם שנאמר (ויקרא כח) הן יראת ה' שכן בלשון יוני קורין לאחת הינא ושמה כפריהם כתובה: חוא ביה בבשיות. כסבור שהוא כתבו ונרצו לא היו עושין מקושר אלא פשוט לפי שעושים זו. א"ל לפי שהיה מובלע בין קשריו יותר מדלי שרבי עזמנו טעה בו: יהודה חייטא. כך שמו: כלך מלשון הרע הוה. כלומר לא היה לך בעל אשמה עליו היה לך לומר איני" כתבתי: מאי לשון הרע איכא. והלא נכתבו של ר"י חייטא דכר כשלאר יהודה חייטא כתבתי: לדי גטוה מתוך שפירש בשבחו מוכיחין שם גנות שני: עיון תפלה. ים מפרשין שלאחר שהתפלל דן בלבו שישלם לו הקב"ה שכר ויעשה הקב"ה לרבי וישמע תפלתו לא ישתפול כוונתו:

ל א מ"י מיר מיר מ"ל
סומכוס נכתב בלשון:
ל א מ"י מיר מיר מ"ל
הלשן כן פהא ללוקן:
ל ב מ"י מיר מיר מ"ל

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר

מקור: שו"ת חתם סופר